

DYNKA POMOR

DYNKA POMOR

Druhé město, Brno 2019

DYNKA POMOR

© Jiří Dynka, 2019

Cover illustration © František Petrák, 2019

© Druhé město — Martin Reiner, 2019

ISBN 978-80-7227-431-4 (Tištěná kniha)

ISBN 978-80-7227-837-4 (Elektronická kniha)

CHODÍM PO CHODBÁCH

Chodím po chodbách,
dokud nezhasnou.

Ludmila Macešková

NA NOVOROČENKU (2014)

Ty — na konci roku, na začátku roku.

Byly kvalitně provedeny zapomínací

(oplakávací) práce? Budeš ty

uplatňovat nárok na budoucnost? Jaký?

Nedoufat, že se okolnosti změní

v tvůj neprospěch?

Z osmdesáti procent rozdrolený beton.

Z kterého trčí železná výztuž.

Ty — kdo udělá něco dobrosrdečného,

co se nedá napravit?

S HORIZONTEM HORNÍHO DVORA (LUHAČOVICE)

Ty — zasněžený prašanem... ještě před písめkou
jednoho krásného dne na Brankách
trošku troufalé a trošku hloupoučké sáňkování.
Pro vzpomínku
není materiál minulosti něčím nemanipulovatelným.

Ty — je neúnavný v zpřítomňování hřbitova,
dávno zrušeného, pod horizontem Horního Dvora.
Růžovorezavým... po západu slunce.
(Až za horizontem Horního Dvora začíná zahraničí.
Ty — parafrázuje Celana.)

Otec rovná se obýván, rovná se
nedotknutelné laky prosklených skříní se šampuskami
matky. V trvalém vlastnictví vzpomínky...
dětství neskončilo... na Brankách...

S HORIZONTEM HORNÍHO DVORA (LUHAČOVICE)

Zamlčované výroky o tomtéž — chronickém — neštěstí.
Ty — dennodenně se na to (neštěstí) může spolehnout:
dětství neskončilo.

Otisk prstu na šampusce považovat za obnažení.

Vybydlený... bývalý statek na Horním Dvoře;
zdi, které se nikdo neodhodlá zbourat.
Do hospodářského dvora se chce málokdo podívat;
betonová skruž. Něco krabicovitého, zrezivělého:
co by mohlo sloužit jako násypka na řezanku?
Nechali tam heraklit. Balíky slámy
(šedožluté). O kus dál ještě jeden pohozený balík:
bude se hodit na ucpání díry.

S HORIZONTEM HORNÍHO DVORA (LUHAČOVICE)

Tak tady by se daly zakopat tvoje juvenilie.
Ty (9. 7. 2014) — plánuje bydlet na Horním Dvoře.
Přicházet usychajícím stromořadím...
Protioko. Protisutiny. Protiobzor — na Brankách.
Jakubu Řehákovi

Nemůže vystát žvýkačku přilepenou na sedadle.

Nemůže vystát křížovky (potažmo křížovkáře).

ŽIVOT UMĚLCE ŘEČI (RESP. TEXTOVÉHO KUTILA)

Je mu drahá monotónnost; opakovaně
může navštěvovat táž místa (Toulcův dvůr).

Je mu drahý růst zimních stromů.

Je mu drahý špendlík se skleněnou hlavičkou:

je mluvčím špendlíku se skleněnou hlavičkou.

Je mu drahý, od roku 2008,

žulový valoun z Mumlavských vodopádů...

(který používá jako těžítko).

Bez toho všeho neví, kdo je.

ŽIVOT UMĚLCE ŘEČI (RESP. TEXTOVÉHO KUTILA)

Je mu drahá řvavá žluť zvýrazňovače. Jež zlátne

v urnové paměti: v utopii paměti.

Běžkyně s čelovkami ho nasvítily jako tmu,
když se hnaly okolo: pod petřínskou rozhlednou.
Běžkyně-dorostenky (ohebné jako housenky)
netuší, že si koupil film Nymfomanka; 1. a 2. díl.
Netuší, na co myslí: tisíckrát za den.
Chce být „absolutní uměleckou bytostí“.
Toho se dopouští v myšlenkách: přečasto.
ŽIVOT UMĚLCE ŘEČI (RESP. TEXTOVÉHO KUTILA)
Ty — viděl první díl filmu Nymfomanka.
Ty — neviděl druhý díl filmu Nymfomanka.

Ty — žije od čtvrtku do čtvrtku.
 Od azurově modrého igelitového pytle na odpadky
 k azurově modrému igelitovému pytli na odpadky.
 Od duhy tyrkysu a černi...

ŽIVOT UMĚLCE ŘEČI (RESP. TEXTOVÉHO KUTILA)
 k lodím plujícím pod hladinou. Trojhranný míč:
 kolikrát se mu zachce,
 tolikrát se odrazí do nesoumožných směrů.
 Když se vyjde z kina, v té bundě z C&A,
 co je za rohem? Věci, které váží víc než tunu?
 Okolnosti důvodné k životu umělce řeči
 (respektive textového kutila. Ty — píše
 v pracovních hodinách kradených zaměstnavateli).
 Ty — „mluv, ale nepřekážej hudbě“.
 Ty — nemá žádný argument proti Sírachovcovi.
 Je perplex z Celanovy čárky v básni Todtนาberg.

Spojovací chodba k cílovým místnostem.
Pro mě je chodba cílovým místem pobytu, říká.

CHODÍM PO CHODBÁCH

(Jaká byla použita podlahová krytina? PVC?
Které místy zkrabatí, jak to u linolea bývá...)

Chodba má společného jmenovatele,
přechodnou bezstarostnost — prázdninovou
lehkomyslnost výletů na hrady a zámky,
s pohyblivou chodbou: s vagónem za jízdy.
Když se však zastaví, kdo se nahrne do vlaku?

Nějaký ten telefonující — otravný chlápek?
Výprava výskajících skautek rudých obočích?
To cestujícího nejmíc zajímá! Ale už se ujždí
obavám.

Pro mě je chodba cílovou destinací, říká.

U SÁZAVY (5. 10. 2014)

Ani po desetiletích
nemluví s pražským přízvukem.
Včerejší narozeniny.
Říjnová řeka bez kajaků.
Míjení prázdných míst pro stanování.
Bez ní (bez Lenky) by sem nešel.
Přišli jenom k Sázavě, nic víc.
Doplatí na to vzpomínkou?

Ještě po desetiletích se mu vybaví pach
(vůně) Prahy, když ji navštívil poprvé.
Tento (vynikající) pach je archivován
například ve stanici metra Lužiny.

JEDNA ŽENA

Vystavovatelka vlasů. Nositelka sukně-rotundy.

Jedna žena. Jedna knihovna.

Někdy není jednoduché vrátit se k oblíbené knize.

JEDNA ŽENA

Kdysi se zařekl, že se nedotkne jiné ženy
než své: partnerky k šuškáni.

Ty — má téma k šuškáni: Píseň písni...
logos spermatikos...

Ženě, která dvakrát rodila, foukat za výstřih.

Rozepnout sponu jejích vlasů
jedenácti prsty. Políbit pokožky podlité krví:
v náruči nohou... bílý výkal spermatu...

Lence k padesátinám (2016)

BRNOSOVA KNIHOVNA

Beru na vědomí Bronosovu knihovnu, říká.

Tisíce knih.

Pořádaných (snažně — zhusta) po knižnicích.

Doloženo edičními řadami

Květy poezie, Světová četba, Plamen...

mnohdy zaniklými... Deponovanými v policích
ve stejném úhlu... bravurní jednotnost položek.

Spřáteleni edičními řadami — s Bronosem
vyměňovali jsme si informace o knižnicích.

Jako se v dětství vyměňují známky.

Jako bychom měli dojít k poznání
zásadnímu pro naši existenci, říká.

Bronosi, nezaložíme facebookovou stránku

Přátel knihnice Květy poezie? Nezalozíme
facebookovou stránku Přátel knihnice Plamen?

BRNOSOVA KNIHOVNA

V roce 1985 jsem si koupil Příběh Clauda Simona
v edici Soudobá světová próza, říká.

Exemplární kniha přičinlivého čtenáře odkáže k příští knize.
K příští edici... k Hledání ztraceného času Marcela Prousta
v Světové knihnici.

[...]

„Moje současná osamělost se projevuje jiným zabarvením
hlasu, nosovější mluvou. Rozrušilo mě, že Albetina byl muž
s knírkem, zdá se, že tato událost s prohlížením fotografie
mi zabrání v četbě III. dílu Prousta.“

Píše — ctitel tiráží — 9. prosince 1985 v dopisu Petrželkovi.

„V den, kdy jsem chtěl potkat milenku Osolsoběho a vlastnit proužek papíru s poznámkami o Vaší četbě Prousta, jsem začal číst III. díl Prousta. Stávám se hodně nesnesitelným.“
Píše — ctitel tiráží — 13. ledna 1986 v dopisu Petrželkovi.

„Žiji takto: zavírám se k židlím, na kterých čtu Prousta.
Cože, Vy jste neviděl, jak osobně krájím krůty? — Tuto větu z Prousta jsem se naučil nazpaměť, vybraněji se oblékám, navštěvuji denní bary;
maminka nikdy neměla jméno, nyní ho má: Františka.“
Píše ctitel tiráží a frontispisů roku 1986 v dopisu Slovákovi.

„Prousta jsem dočetl 6. června v újmě na zdraví,
7. června jsem odmítl vyjít z pokoje, nechal jsem si přinést
pouze krájenou zeleninu.“
Píše ctitel tiráží a frontispisů roku 1986 v dopisu Petrželkovi.
[...]
Slunovrat... knihnice české klasické prózy a poezie;
v rodičovském (brizolitovém) domě
první edice, na niž si (garantovaně) pamatuji, říká. Bronosi,
nezaložíme facebookovou stránku Přátel edice Slunovrat?

JEDEN DĚDEČEK ŘÍKÁ HALMAYOVI

Od jistého věku jsou stále víc součástí života vzpomínky.

S pozměňovacími návrhy...

Datuje se odedávna, co se nepříhodilo.

Toužil jsem, aby mi přes tvář tekla řeka.

Dá se to vyhledat ve Wikipedii... gerontologie;

starý člověk a slovo. Souhrn poznatků

zabývající se zdravotním a funkčním stavem ve stáří;

„jak nesnadno taková starší generace vymírá!“

JEDEN DĚDEČEK ŘÍKÁ HALMAYOVI

Nejsem zvědavý na svoji budoucnost.

Dřív jsem neměl pochybnosti, že všechno dobře dopadne.

„Býval jsi surovější!“

Chcete mě? Ještě zaživa...

otvory do člověka. Služby plastů (barvy pompejské červeně)
dělají život snesitelnější.

Jsem starý jako panenka Barbie.

Jsem vůbec současníkem 21. století?

JEDEN DĚDEČEK ŘÍKÁ HALMAYOVI

Přál jsem si k 57. narozeninám Mládí (film),

říká jeden dědeček Halmayovi.

Po narození dcery dcery Viktorie-Amarachi Obi.

Nepoznal jsem toho (hmatem) zatím příliš mnoho —
říká jeden dědeček, pořád otevřený všem otázkám,
který se dívá na televizní seriál Vraždy v Midsomeru
kvůli anglickému venkovu,
na televizní seriál Komisař Maigret (Bruno Cremer)
kvůli interiérovým záběrům — a už se přibližuje stáří.

Fanynčina otázka:

můžeš si teď říct, že to všechno k něčemu bylo?

Myslím, že to bylo nedávno, někdy na jaře.

Teď se však podzimní vítr chová jako predátor.

Zvedá sukně školaček a strhává staré listí ze stromů.

Nedokážu odpovědět na Fanynčinu otázku.

JEDEN DĚDEČEK ŘÍKÁ HALMAYOVI

Privilegium: vozit Viktorii-Amarachi v kočárku;
cikcak. Sídlištěm Solidarita.

Ve vnitroblocích: mezi bytovkami.

Odebrané vzorky vykazují pravidelnosti — komolé.

Na nezastavěných parcelách (novostrašnických)
jsou zjevné kompostovací nádoby, tzv. kompostéry.

Pro jednu oprostěné od svého účelu — v nárysu
pohledu se jeví jako makety. Komolých jehlanů
z děrovaného kartonu. (Ze stavebnice Mladý modelář.)

Pro jednou oproštěné od svého účelu — v řeči — komolé kompostéry. Věci duše;

zkosenost... kontejnerovitost... Maskros, Trysil...

JEDEN DĚDEČEK ŘÍKÁ HALMAYOVI

Privilegium: procházet se tvrdým (malostranským) jádrem Prahy. Dientzenhoferovským, brokoffovským... z těch dob v kapli svaté Barbory proměna nevlastního jména ve vlastní: křestní. Viktorie-Amarachi... Boží milost... 18. 12. 2016

teprve se učí... uši... slyšet jméno propůjčené k životu.

Debutujícímu... teprve se učí... oči... pláči.

Teprve se učí... ústa... retoretná... Jmenovitě

Ultrusta, Glis, Sprid, Jasa, Drona, Knatig, Krokig, Jansjo...

JEDEN DĚDEČEK ŘÍKÁ HALMAYOVI

Rozhodila mě domněnka, říká jeden dědeček Halmayovi,
že život se žije jen kvůli vteřinovým: spanilým slastem.
Že ještě „nad nechutnostmi bolavé tkáně
chvěje se erotická stužka neobyčejné jemnosti“ —

jak poznamenává Ludmila Macešková. Říká jeden dědeček,
když vidím dívčí — trofejní — zadek,
v ten moment se rozpomenu na Platonův pojem anamnézis
z dialogu o kráse. Na platonickou lásku (vizuální kopulaci)

v okamžiku, kdy si dívka rozpustila vlasy — do větru
větrosnubného... Kdy její hýždě poznaly,
že se chce stát ženou: od hlavy až k patě
vyšlehanou vrbovými pruty po prvním jarním úplňku.

Že ještě stárnoucí tělo
ve věku, kdy se dcery stávají matkami, říká jeden dědeček,
používá prostředky mužství;
že touží šlehat zadky žen vrbovým pruty. O velikých nocích.

PŘEDJAŘÍ (S POZNÁMKOU JEDNÉ BABIČKY)

Něco je jinak. Říká jeden dědeček Halmayovi.

Přestávám upřednostňovat smrky.

Potřebu souměrnosti — rovněž u věžáků.

Do nejužšího výběru sympatií se dostaly lípy
a jabloně.

Spletl jsem si některé druhy stromů — bez listí.

Platany bezpečně rozeznám i bez listí.

Říká jeden dědeček Halmayovi.

Přelom února a března.

„Ani nejmenší náznak prsou.“

(Citováno z četných narážek na bezprsé ženy
ve Venkovských povídkách Arna Schmidta.)

Zanechala po sobě pachovou stopu:
parfémovou.

Stáří nechrání před sexualitou.

Monogamie

bez pohlavního styku.

Jestli mě miluješ, musíš mě mít rád i bez sexu.

CO BUDE K OBĚDU?

Máš-li žrádlo v tlamě,
vyřešils pro tentokrát všechny otázky.
Franz Kafka

SUPERMARKETMANI

Rusovláska sjela zábradlí po zadku: který je ovocem.

Ty — žduchnul by do ní, až by sletěla na zem. Jak hruška.

Na rozpálený, špinavě šedý asfalt parkoviště.

Bez zastiňovacích stromů. Před supermarketem

(u odbočky na dálnici) se řadí nákupní vozíky

pro supermarketmany. Ovoce na odív;
 ve slevě — švestky dne!
 10 nejlesklejších kusů by nemohlo stačit!
 Boom! Protrhl se mikrotenový sáček!
 Narvaný švestkami... těmi nejlesklejšími!
 Nemůže se jich nabažit. Polykačka švestek.
 (Ty — když psal Supermarketmany,
 recitoval si verše Ludmily Maceškové...
 „žádostivé srdce je velký zázrak“,
SUPERMARKETMANI
 „hořícími vlasy zapaluješ svíci“.)
 Jedinečnost situace komplikují synonyma.
 Dvojsmyslná slova.
 Jablečná není o nic horší než pomerančová.
 Syrová (ovocná) strava.
 Ty — má na ni bezradnou: nehoráznou chuť;

vyjednávání mezi lačností a nedosažitelností
 (bezkontaktností) v nárazníkové zóně:
 mezi zrakem a rukou rizika pohmatu (promáčknutí),
 popřípadě přísavného úchopu. Bezdotyková...

SUPERMARKETMANI

zájmová činnost oka: stálá švestková modř.
 Rudé rýhy melounu, masité. Boky hrušky
 k olíznutí... k nakousnutí. Z biologické potřeby
 požívačnost. Tady by stála za zmínku informace
 o nutričních hodnotách ovocné (oválné) výživy.
 Ovocná strava ho nabíjí energií do dalšího života.
 Jako zhltnutá slova:
 „žádnostivé srdce je velký zázrak“.

MANŽELSKÉ POMĚRY

Pláže pozoruje pouze na internetu,
intenzivně.

Výřezy z těla beachvolejbalistky.

Vytrénované výdutě, vychlípení.

Vymáhat — vykonat tělesnou potřebu.

Chce stále opakovat totéž.

Mít slast ze stereotypu — ze stejnosti.

Výměna manželky by byl kiks.

Dotýkačka dásní... Z úst do úst...

látková výměna slin.

Nejvyšší stupeň radosti rtů

paní.

Udržování intimity v teplém stavu.

MANŽELSKÉ POMĚRY

Urgentní se dá říct polibkem.

Obden.

„Každou ženu mohu česat,

nemohu však každou ženu milovat.“

MANŽELSKÉ POMĚRY

Když si ti dva zase vyšli ven.

V jiném věku, na jiném místě.

Koordinovaně s tím druhým. Každý nese svůj batoh.

Na výletě.

Vzpomínky na jiné výlety.

Polykání slunečního vzduchu.

Dostatek vadnoucí vegetace: suchopáru.

Lom Alkazar.

Cožpak už nepůjdeme domů?

Lence k 30. výročí svatby (1987–2017)

REKAPITULACE (1987–2017)

Pryč z Brna.

Do Prahy.

Z výzkumného ústavu do kotelny. Strahovské...

Vzal jsem si do hlavy (před třiceti lety), říká jedlík jelena,
psaní poezie jako hlavní pracovní činnost (úvazek).

Výdělečnou činnost jako vedlejší zaměstnání: topičské.

Nikdy mě nenapadlo, že by to byla chyba.

Nemohl bych být funkční inženýr, říká producent poezie,
a přitom mohl zaslechnout mluvit řeč. V pracovní době...
nechat se umluvit řečí. Krásným slovem kunda...

REKAPITULACE (1987–2017)

Prošvihnout život — přistoupit k poezii bez podpory talentu.
Tento Cioranův výrok považovat za sobě vlastní.

P, N VĚTY

Motto: z těch velkých témat života a smrti
žádné nám neušetří, neúprosná
kázeň umění. Napsala Součková. Na prvním místě
je nutné vyřešit denní naléhavost: potravní.
Řeč vyhrazená větám denní (potravní) naléhavosti.
Nechávám se mluvit řečí denní naléhavosti:
nadužívám N věty.
„Proč vždycky polévka je z rajských jablíček?“

Je poezie účinná jako katastrofa?
Člověk se obejde bez poezie:
neobsahuje spojovací slova s florbalisty.
Poptávka po ní je minimální jako po starých lidech.

Ale kdo vám řekne, že jste mrtví — že pro to jste žili?
 Obytnou řečí, že život skončí fiaskem... než básník?
 Staří lidé by neměli být shazováni z mostu?

P, N VĚTY

Voda zmrzne za vyhrazených podmínek.

Nevěřím, že nejsem voda.

Není možné říkat P věty za mimořádných podmínek.

Za podmínek se zvýšenou mírou ohrožení
 panika (otřes mozku) blokuje lyrické já.

Za podmínek — ideálních — proti pořizování P vět.

Skrze paniku (otřes mozku) skutečnost nevidíme
 nepředimenzovanou — nejde přehlédnout vylekané věci.
 Beton této lokality,

vazkost bahnitých nánosů, latě, lezecké stěny.

Nedoporučuje se překročit horní mez nešťastnosti.

Za vyhrazených podmínek se voda vypaří.

ROČENKA 2017

Nevěřím, že jsem žil.

Kdykoliv jsem měl volnou chvíli.

Dvakrát týdně.

Vycházkové oblečení.

Turistický lexikon ČR (cesty za krásami a poznáním).

Zahrádkářsko-zemědělské zajímavosti: rybízy.

Výskyty ryzců...

Bez povšimnutí.

Bezpočet žlutnoucích listů podzimu.

Bez povšimnutí.

Pahorkatiny.

Bez povšimnutí.

Poukázat na skutečnosti, které jsou tytam.

Beton této lokality,

vazkost bahnitých nánosů, latě, lezecké stěny.

Nevěřím, že žiji.

PF 2018 Nic čistě bílého.
Nikdo nenajde, co hledá.
Ničeho se nedosáhne (než pokrčení ramen).
Co bude k obědu?

POMOR Teprve se učí psát letošní datum.
Teprve se učí zapomínat
na minulý rok.
S životně důležitými neúspěchy.
To nejhorší má před sebou?
Prochází lednovým obdobím, Pomor.
Bez plánu B.
Nebrat vážně loňské úspěchy.
Neustále hledá někoho,
kdo by chápal jeho odpor k florbalu.

POMOR Nikam.

Prochází únorovým obdobím,

Pomor.

Mrazem.

Na dobu určitou.

Je zlatoslepý.

Smrtelná dokonalost člověka.

POMOR Nikam.

Prochází březnovým obdobím, Pomor.

Bez chuti do života.

Smrtelně jednoúčelového.

Je způsobilý k rozvázání diamantového uzlu?

Výjimečný stav: prosluněný palouk.

Příchod jara! Nesmysl!

POMOR Aby přezimoval,
kolik duševního úsilí musí vynaložit!
Než nastanou příhodné teplotní poměry.
Pro pupeny dřevin (šlahounovitých).
Prochází krizí.
Kurzem KPR (kardiopulmonální resuscitací:
záměrem je oddálit klinickou smrt).
Testovaný trpět, Pomor.
Řádné fungování života se s nikým nemazlí,
šťěstí — srdce nemilosrdnosti.
Urgentní se dá říct nadávkami.
Bez zabití druhých se spolu nedá žít?
Příchod jara! Nesmysl!

PĚT Z OSMI VÝLETŮ DO ONDŘEJOVSKÉ HVĚZDÁRNY

- 1/8** Po výletě 1 v ondřejovské hvězdárně (7. 4. 2018)
plánuje, Pomor, vracet se.
Nejméně jednou měsíčně.
Od jara do zimy.
Doleva, doprava, rovně.
Procházet se, ruku v ruce Pomorky, radarovou loukou.
- 2/8** Vynutit si vracet se.
Založeno na slunečnicovém principu.
Otáčejí se za sluncem:
radary. Pomor, Pomorka — ruku v ruce
procházejí se (pobíhají) po radarové louce.
Na výletě 2 v ondřejovské hvězdárně (21. 4. 2018).

3/8 Na perfekcionismu záleží. Na mezioborovosti vegetace a produktů průmyslu v ondřejovské hvězdárně na vrchu Žalov záleží. 6. 5. 2018 na paní (na Pomorce) záleží. Potřetí vynutit si výhled z radarové louky. Co je to tam? Technické zařízení, bílé. Písně kosmické předchází.

4/8 Bez Pomorky by to nešlo? 10. 6. 2018

výhodný výlet,

pro Pomora. Pro dech.

Na vrch Žalov — na radarovou louku.

Zužitkování místní suroviny.

Nabírá do PET lahví vrcholový vzduch,

Pomor. Pro Pomorku.

V bílém světle.

Pozoruje vady pokožky.

Najdi pět rozdílů oproti minulému výletu.

Několikrát opravený životopis, odpolední.

5/8 Číslovaný výlet (5) do ondřejovské hvězdárny.
Můžeme si ji představit také jako depo (odpočinku).
My, přátelé výletních vlakových souprav.
Vypravených do regionů... Na vrchu Žalov
spoléhá, Pomor, na místní standard klidu.
A oddechu. Nemírní se... v použití radarové louky.
Obláčkové — opticky tlusté vrstvy 15. 7. 2018.

PLANH (POHŘEBNÍ POZNÁMKY)

Co je to svět?

Co je to žít v dotykovém světě?

To je pocítit na sobě chod věcí... jako v kontaktních sportech
drtivý nástup soupeře.

I když se člověk (X-man) chrání před životem jako před smrtí.

Kdo už tu nebude dlouho?

PLANH (POHŘEBNÍ POZNÁMKY)

Je tento život hrozně nebezpečný?

Vycházet z poradenství.

Pojištění smrti patří k základnímu riziku,

které by v životní pojistce mělo být sjednané. Včetně Pomora
propagovat smrtelnou povahu existence v životním pojištění.

Ale kdo by chtěl zemřít mladý?

PLANH (POHŘEBNÍ POZNÁMKY)

Naposled se podívejme na ten optimistický obličej.

Děsně ukamenovaný podhorským balvanem v trysku.

Zavalený pod kamenem náhrobku: bezvadně.

Zemřít je špičkový výkon.

Zmizení... vody vlité do vody.

Kdo by se nechtěl zbavit 100 kusů koktejlových brček?

Matěji Mrvovi, in memoriam

HLAVA POMORA 4. 10. 2018

Ty — není zběhlý v pití antického vína. Kalné a trpké:
antické víno připravené podle původní receptury.

Je nám přes dvacet, a najednou je nám přes padesát.
Devětapadesát!

Šedesát! Nesmysl!

Datum narození dělá člověka o tolik starším!

Politováním hodným na první pohled!

Na svou, za rok šedesátiletou, hlavu si musíš zvyknout.

Ty — výkonný v nesnášenlivosti k florbalistům.

Ty — nezvykneš si.

Ty (Pomor) — nesnášíš zápach z čističky odpadních vod.

S vymírací jímkou.

POMOR Nikam.

Prochází prosincovým obdobím.

Periodickým školením BOZP

(bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

Sleduje vlastní záměry: sebezáchovné.

Osobně prospěšná opatření — liduprázdná.

Například územní vymezořače:

řada kovových stojanů propojených lanem.

Rozhodl se nepovařovat za Pomora.

Udělat (kurážně) tlustou čáru za minulostí.

Za budoucností Zdenka Plachého.

Docílit, aby fakta nebyla negativní.

Vystačit si se sebeklamem.

Nevěřím, že nejsem Pomor.

Zdenku Plachému, in memoriam

Poděkování Tomáši Gabrielovi
za kritickou četbu rukopisu,
po které se stal Pomorem.

Není-li uvedeno výslovně, bylo citováno
z díla T. Bernharda, K. Mansfieldové, A. Schmidta,
K. Šiktance, R. Walsera.

POMOR

CHODÍM PO CHODBÁCH

- 9 Na novoročenku (2014)
- 10 S horizontem Horního Dvora (Luhačovice)
- 13 Život umělce řeči (resp. textového kutila)
- 16 Chodím po chodbách
- 17 U Sázavy (5. 10. 2014)
- 18 Jedna žena
- 20 Bronosova knihovna
- 24 Jeden dědeček říká Halmayovi
- 29 Předjaří (s poznámkou jedné babičky)

CO BUDE K OBĚDU?

- 33 Supermarketmani
- 36 Manželské poměry
- 39 Rekapitulace (1987–2017)
- 40 P, N věty
- 43 Ročenka 2017
- 43 PF 2018
- 44 Pomor
- 48 Pět z osmi výletů do ondřejovské hvězdárny
- 52 Planh (pohřební poznámky)
- 54 Hlava Pomora 4. 10. 2018
- 55 Pomor

Vydalo nakladatelství Druhé město — Martin Reiner
Pod Červenou skálou 7, 639 00 Brno
v Brně roku 2019 jako svou 188. publikaci
Odpovědný redaktor Milan Ohnisko
Obálka s ilustrací Františka Petráka
a grafická úprava Bedřich Vémola
Sazba z písma Aspira studio@vemola.cz
Tisk Reprocentrum Blansko
Vydání první
60 stran
www.druhemesto.cz

DYNKA POMOR